

Projekt rozporządzenia w sprawie poziomów odniesienia
dla substancji zapachowych
opracowany w Pracowni Zapachowej Jakości Powietrza

ZUT w Szczecinie, maj 2012

WPROWADZENIE

Stan istniejący – potrzeba regulacji

1. W otoczeniu wielu istniejących instalacji jest stwierdzane występowanie uciążliwości zapachowej, jednak nie jest możliwe nakazanie prowadzącym działalność opracowania i zrealizowania programów naprawczych.
2. Urzędy wydające decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach dla nowych instalacji nie mogą żądać od inwestorów wykazania, że nie zostanie przekroczony akceptowalny poziom zapachowej uciążliwości, np. na terenach zabudowy mieszkaniowej lub w innych miejscach pobytu ludzi (np. szkoły, szpitale, tereny rekreacyjno-wypoczynkowe)

Ustawowa podstawa potrzebnej regulacji

Prawo Ochrony Środowiska, art. 222, ust. 5 i 6

5. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, może określić, w drodze rozporządzenia, wartości odniesienia substancji zapachowych w powietrzu i metody oceny zapachowej jakości powietrza.
6. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 5 zostaną ustalone, zróżnicowane w zależności od przeznaczenia lub sposobu zagospodarowania terenu:
 - 1) wartości odniesienia substancji zapachowych w powietrzu,
 - 2) dopuszczalne częstotliwości przekraczania wartości odniesienia substancji zapachowych w powietrzu.

Cele wydania rozporządzenia

Projektowane rozporządzenie powinno być podstawą obiektywnego stwierdzenia:

1. czy poziom uciążliwości zapachowej, o której informują mieszkańcy otoczenia istniejącej/istniejących instalacji emitujących odoranty należy uznawać za akceptowalny/nieakceptowany,
2. która/które instalacje muszą podjąć działania naprawcze, jeżeli poziom uciążliwości jest nieakceptowany,
3. jakie jest prawdopodobieństwo, że nowa instalacja spowoduje przekroczenie poziomu akceptowalnego.

Projekt rozporządzenia w sprawie poziomów odniesienia
dla substancji zapachowych
opracowany w Pracowni Zapachowej Jakości Powietrza

ZUT w Szczecinie, maj 2012

**Założenia do projektu rozporządzenia
w wersji minimalizującej czas przygotowań i koszty**

Podstawą projektu są regulacje obowiązujące
w Japonii, w Prowansji i na Litwie.

Proponujemy:

1. ustalenie poziomu uciążliwości akceptowalnej wyrażonego liczbą wartością maksymalnego stężenia zapachowego, występującego chwilowo w ocenianym miejscu terenu, np. w punkcie terenu z zabudową mieszkalną i w innych punktach wrażliwych (Japonia, Prowansja – 4 ou/m³, Litwa – 8 ou/m³),
2. skorzystanie z metod olfaktometrii terenowej wzorowanych na stosowanych w Japonii (olfaktometria statyczna),
3. przeszkolenie inspektorów WIOŚ w zakresie pełnienia funkcji operatorów pomiaru olfaktometrycznego, odpowiedzialnych za poprawność:
 - a. okresowych kontroli wrażliwości węchu zespołu pomiarowego (dyspozycyjni pracownicy WIOŚ lub jednostek naukowo-badawczych lub naukowo-dydaktycznych, na podstawie umów długofalowych),
 - b. pobierania próbek powietrza, w tym wyboru miejsc i terminów pobierania próbek w smudze zanieczyszczeń z zaskarżanej instalacji (w najbardziej niekorzystnej sytuacji technologicznej i meteorologicznej) oraz transportu próbek,
 - c. organizacji i przeprowadzenia – z udziałem zespołu 6-osobowego – testów olfaktometrycznych, wykonywanych metodą parzystą,
 - d. opracowywanie i archiwizowanie szczegółowych raportów z przebiegu kontroli.

Projekt rozporządzenia w sprawie poziomów odniesienia
dla substancji zapachowych
opracowany w Pracowni Zapachowej Jakości Powietrza

ZUT w Szczecinie, maj 2012

Projekt

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA¹

z dnia

w sprawie wartości odniesienia dla substancji zapachowych w powietrzu
i metody oceny zapachowej jakości powietrza

Na podstawie art. 222 ust. 5 i ust. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo Ochrony Środowiska (Dz. U. Nr 62, poz.27 z późn. zm.² zarządza się, co następuje:

§ 1

Rozporządzenie określa:

- 1) najwyższe dopuszczalne poziomy substancji zapachowych, wyrażone jako wartości stężenia zapachowego³, które mogą chwilowo występować w powietrzu na terenach zabudowy mieszkaniowej oraz rekreacyjno-wypoczynkowych, zróżnicowane w zależności od rodzaju działalności, czyli od klasy potencjalnej uciążliwości zapachu gazów⁴,
- 2) metodykę oznaczania stężenia zapachowego w smudze zanieczyszczeń emitowanych z instalacji⁵.

§ 2

Najwyższymi dopuszczalnymi poziomami substancji zapachowych w powietrzu są wartości:

- 1) dla zakładów potencjalnie bardzo uciążliwych – 4 ou/m³,
- 2) dla zakładów potencjalnie średnio uciążliwych – 8 ou/m³,
- 3) dla zakładów potencjalnie mało uciążliwych – 16 ou/m³.

§ 3

Określa się metodę oznaczania poziomu stężenia zapachowego w powietrzu, opisaną w załączniku 1.

§ 4

Wprowadza się klasyfikację instalacji pod kątem potencjalnej zapachowej uciążliwości, przedstawioną w załączniku 2.

§ 5

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 1 roku od dnia ogłoszenia.

W porozumieniu

¹ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko na podstawie

² Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 115, poz 1229 z 2002 r., Nr 74, poz. 676, Nr 113 poz. 984

³ Stężenie zapachowe jest wyrażane w jednostkach zapachowych (ou) w metrze sześciennym [ou/m³]. Dolny indeks „E” przy symbolu jednostki zapachowej nie jest stosowany, ponieważ pomiary stężenia nie są wykonywane zgodnie z normą PN-EN 13725:2007.

⁴ Podstawą klasyfikacji źródeł odorantów jest projekt IPPC H4, w którym wyodrębniono trzy klasy potencjalnej uciążliwości instalacji: potencjalnie bardzo uciążliwe, średnio uciążliwe i mało uciążliwe.

⁵ Pomiary są wykonywane pod nadzorem Państwowego Monitoringu Środowiska archiwizującego też wyniki inspekcji.

Projekt rozporządzenia w sprawie poziomów odniesienia
dla substancji zapachowych
opracowany w Pracowni Zapachowej Jakości Powietrza

ZUT w Szczecinie, maj 2012

Załącznik 1

Metodyka terenowych inspekcji w smudze zanieczyszczeń

Treść wzorowana na wytycznych Ministerstwa Środowiska Japonii;

Zobacz w wikibook „[Uciążliwość zapachowa](#)”:

- „Olfaktometria statyczna”
- „Dokładność olfaktometrii statycznej”

Załącznik 2

Lista zakładów w trzech grupach potencjalnej uciążliwości,

wzorowana na opracowaniach poprzedzających sformułowanie projektu IPPC H4

Zobacz w wikibook „[Uciążliwość zapachowa](#)”:

„Standardy zapachowej jakości powietrza”